

що търси, и снабденъ съ сички-тѣ географически корени познания, а въ сѣщо-то време и добръ ресувачъ?

Въ минало-то лѣто Ф. Каницъ си свърши послѣдни-тѣ пжтусаия по България и сега работи сериозно надъ първия томъ отъ своя-та книга, кой-то ще съдържа, отъ начало, единъ краткъ уводъ за Бѣлг. История, разни описания изъ България придружени съ оригинални образи: тя ще е до пролѣтъ или най-късно до пжрвата половина на 1875 год. готова.

Бѣлоградчикъ.

Ние са ползувахме отъ случая и г-нъ Каницъ ни позволи една картина отъ оригинали-тѣ си, подъ надсловъ развалини-тѣ на Бѣлоградчикъ, коя-то за любобопитство на читатели-тѣ, ние я ксилографирахме и даваме тука нѣкои важни точки за Бѣлоградчикъ. Ето що пише той:

«На единъ пжтешественникъ не е позволено, както на единъ стихотворецъ, да са застоява дълго време при любими-тѣ си открития и да ги разглѣжда отъ камъ поетическа часть. Каква хубость и каква привлекателность са представя тамъ по нѣкои места въ Бѣлоградчикъ, дѣто прозата са размеся хармонически съ поезия-та! Твърдѣ рѣдко са е случвало да са построи въ романтическия свѣтъ една твърдина безъ никаква нужда и причина, коя-то да е заобиколена отъ всякадѣ съ прелестни поля, както е тамъ въ Бѣлоградчикъ.

«Градеца лѣжи на високо место, туку до поли-тѣ до тази твърдина, коя-то трѣбваше отколѣ да са съедини по едно шосе съ съседна-та кула, както ми разказваше управитель-тъ на града, но нѣмало пари. Градеца има повече отъ 200 къщи, но сиромашия-та владѣе тамъ твърдѣ много. Население-то са занимава малко нѣщо съ орачество и съ лозарство; най-голѣма-та му печала дохожда отъ аскеръ-тъ, управляющъ отъ единъ мир-алай.